

DOELEN VOOR DE KRINGLEIDERS

De kringleden helpen inzien:

1. dat God in de geschiedenis spreekt en handelt. God spreekt altijd de waarheid en is altijd trouw in alles wat hij doet.
2. dat in de strijd tussen 'het zaad van de slang' en 'het zaad van de vrouw', God trouw blijft aan zijn belofte van verlossing.

I. AANBIDDING (14 min.)

1. Gebed.

Bid voor Gods leiding door zijn Geest, bewust te worden van Gods aanwezigheid en te luisteren naar zijn stem.

2. Meditatie.

Aanbidding is God prijzen of bewonderen voor zijn trouw.

Thema: God is trouw.

Vandaag gaan we de woorden over God in de Bijbel gebruiken om Hem te aanbidden.

Laat ieder kringlid een Bijbelvers lezen. Verduidelijk het Bijbelvers. Laat nadat ieder kringlid zijn of haar toegewezen vers gelezen heeft en het vers uitgelegd is, een kort gebed van aanbidding formuleren n.a.v. het toegewezen Bijbelvers. De kringleden mogen de woorden uit het Bijbelvers gewoon als een gebed voorlezen of de woorden veranderen in een persoonlijk gebed tot God. (bv. 8 kringleden, 8 Bijbelversen):

[Kringlid 1] **Numeri 23:19**

God is geen mens, dat Hij zijn woord zou breken of terug zou komen op zijn besluit. Zou Hij beloven en niet vervullen, zijn woord geven en het niet gestand doen?

[Kringlid 2] **Psalm 25:10**

Liefde en trouw zijn de weg van de HEER voor wie de wetten van zijn verbond onderhouden.

[Kringlid 3] **Psalm 33:4**

Oprecht is het Woord van de HEER, alles wat Hij doet is betrouwbaar.

[Kringlid 4] **1 Tessalonicenzen 5:23-24**

(vertaling uit Grieks: 'u', 'uw geest', 'ziel en lichaam' zijn parallel)

23 Moge de God van de vrede zelf u helemaal heiligen; en (moge) uw geest in elk opzicht volledig (in takt zijn); en moge ziel en lichaam onberispelijk bewaard blijven bij de komst van onze Heer Jezus Christus.

24 Hij die u roept is trouw en doet zijn belofte gestand.

[Kringlid 5] **2 Timoteüs 2:12b-13**

(vertaling uit Grieks, vgl. SV en NBG)

12 als wij Hem verloochenen, zal Hij ons ook verloochenen; (een dreigement)

13 als wij Hem ontrouw zijn, blijft Hij trouw (aan zijn dreigement en oordeel), want Zichzelf verloochenen kan Hij niet.

[Kringlid 6] **Hebreeën 10:23**

Laten we zonder te wankelen datgene blijven belijden waarop we hopen, want hij die de belofte heeft gedaan is trouw.

[Kringlid 7] **Hebreeën 11:6**

Zonder geloof is het onmogelijk God vreugde te geven; wie hem wil naderen moet immers geloven dat hij bestaat, en wie hem zoekt zal door hem worden beloond.

[Kringlid 8] **Hebreeën 13:5-6**

5 Laat uw leven niet beheersen door geldzucht, neem genoegen met wat u hebt. Hij heeft immers zelf gezegd: 'Nooit zal ik u afvallen, nooit zal ik u verlaten,' 6 zodat we vol vertrouwen kunnen zeggen: 'De Heer is mijn helper, ik heb niets te vrezen. Wat zouden mensen mij kunnen doen?'

Licht toe.

God blijft trouw aan zijn woorden (zijn besluiten, beloften en dreigementen) en zijn manier van doen (wegen). De zwakheid van de mens en de tegenstand van satan kunnen Gods beloften en plan niet verhinderen.

3. Aanbidding.

Laat iedereen in de kring om de beurt (in één of twee zinnen) God aanbidden als Degene die altijd trouw blijft.

II. INLEIDING THEMA (1 min.)

Het thema voor deze bijeenkomst is:

God spreekt en handelt in onze menselijke geschiedenis (in alle volken).

Lees onderstaande uitleg voor of leg het uit in eigen woorden. God openbaart Zichzelf niet d.m.v. filosofieën of mythen. Hij openbaart Zichzelf door te spreken en te handelen in onze menselijke geschiedenis!

Je leert God kennen door op zijn woorden en daden in de geschiedenis te letten! God spreekt ook tot jou door de Bijbel en door zijn Heilige Geest. God werkt ook in jouw leven, omdat Hij ook jouw leven zinvol wil maken in de menselijke geschiedenis! God wil jou betrekken in de geschiedenis die Hij maakt. We moeten leren om naar Gods stem te luisteren. We moeten leren om Gods werk in ons leven en ons werk in de wereld te herkennen.

III. UITWISSELEN STILLE TIJD (30 minutes)

Laat iedereen in de kring om de beurt in het kort vertellen of voorlezen wat hij of zij uit één of meerdere van de stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd heeft.

Thema: God spreekt en handelt in onze menselijke geschiedenis.

- Dag 1^{BS} Genesis 6:5-14; 7:17-24.
God verdelgt de mensen met een watervloed.
- Dag 2^{BS} Genesis 9:8-17.
God geeft de regenboog als teken.
- Dag 3^{BS} Genesis 11:1-9.
God verstrooit de volken over de hele aarde.
- Dag 4 Psalm 33:4-19.
God maakt geschiedenis in de menselijke geschiedenis.
- Dag 5 Genesis 12:1-3.
God richt zijn verbond op met Abraham. (alternatieve vertaling)¹
- Dag 6 Genesis 15:1-21.
God openbaart aan Abraham wat er gaat gebeuren.
- Dag 7 Exodus 3:1-15.
God spreekt vanuit een brandende doornstruik.
- Dag 8 Exodus 12:29-42.
God verlost Israël uit de macht van Egypte.
- Dag 9 Exodus 16:1-20.
God zorgt voor zijn mensen in de woestijn.
- Dag 10 Exodus 31:1-5.
God geeft talenten voor creativiteit.

IV. EXTRA UITWISSELING (15 min.)

Onderdeel IV is optioneel. Indien er na de uitwisseling van stille tijd nog tijd overblijft, kan onderstaande als extra gespreksstof dienen.

1. Bespreking studie.

Bespreek eventueel de studie n.a.v. een aantal van onderstaande vragen.

Thema: Eerste rode draad: de Messiaanse geslachtslijn

- Hoe openbaart God zich aan de mensen?
- Wat is de betekenis van Gods eerste belofte aan de mensen (Genesis 3:15)?
- Hoe probeert de duivel de messiaanse lijn te doorbreken in de loop van de geschiedenis tussen Adam en Christus?
- Hoe spreekt God tot jou in deze tijd?
- Hoe betreft God jou in de menselijke geschiedenis?
- Wat is de zin van de menselijke geschiedenis?

2. Toewijding.

Laat de kringleden over de volgende vraag nadenken en hun antwoord opschrijven in hun map:

“Ga je leven na en zie of er ook vijandschap in jouw denken, hart en levenswijze voorkomt. Wat wil God dat je doet?”

3. Persoonlijke uitwisseling.

Bespreek eventueel de persoonlijke voortgang en toewijding. Is er iemand die nog iets wil uitwisselen over (zijn leven met Jezus in) de afgelopen tijd? Is er iets wat iemand moeilijk vindt? Hoe voelt hij/zij zich eronder?

V. MEMORISATIE (5 min.)

1. Overhoring.

Laat de kringleden twee aan twee elkaars memorisatieverzen overhoren (vier verzen).

2. Memorisatie van het nieuwe Bijbelvers.

Verduidelijk het memorisatievers.

GOD SPREEKT EN HANDELT

Jesaja 14:24

De HEER van de hemelse machten
heeft gezworen:
‘Voorwaar, het zal gaan zoals Ik heb bepaald,
het zal gebeuren zoals Ik heb besloten.’

Jesaja 14:24 (NBV)

3. Memorisatie van de Bijbelboeken.

De 5 (eigenlijk 4) grote profetische boeken:
Jesaja, Jeremia, Klaagliederen, Ezechiël, Daniël.

(Het boek Klaagliederen wordt qua genre ook onder de poëtische boeken gerekend).

VI. BIJBELSTUDIE (45 min.)

Thema: God spreekt en handelt in onze menselijke geschiedenis

1. Bijbelstudie.

Gebruik de 5-stappenmethode en bestudeer een of meerdere van de volgende bijbelgedeelten:

Genesis 6:1-14

Genesis 9:1-17

Genesis 11:1-9

2. Nadruk.

- a. In de heilsgeschiedenis van God met mensen heeft God zo gehandeld dat Hij zijn eeuwige doel bereikte: de Messias kwam uiteindelijk! Gedurende de periode van het Oude Testament bestond de voortdurende bedreiging om de messiaanse lijn te schenden en te vernietigen. Maar er was ook Gods trouwe handelen om de messiaanse lijn te bewaren. De messiaanse lijn werd niet doorbroken door de verdorvenheid van de mensheid voor de zondvloed, door de zondvloed, door de spraakverwarring te Babel of door de machthebbers op de aarde! Ook werden de messiaanse profetieën in het Oude Testament allemaal vervuld!
- b. Dus ook in *de gewone geschiedenis* van de mensheid (en van de volken) handelt God om zijn doelen te bereiken.

3. Het eerste bijbelgedeelte met uitleg

Genesis 6:1-14

1 Zo kwamen er steeds meer mensen op aarde, en zij kregen dochters. **2** De zonen van de goden (HSV: Gods zonen) zagen hoe mooi de dochters van de mensen waren, en ze kozen uit hen de vrouwen die ze maar wilden. **3** Toen dacht de HEER: Mijn levensgeest mag niet voor altijd in de mens blijven, hij is immers niets dan vlees; hij mag niet langer dan honderdtwintig jaar leven. **4** In die tijd en ook daarna nog, zolang de zonen van de goden (HSV: Gods zonen) gemeenschap hadden met de dochters van de mensen en kinderen bij hen kregen, leefden de giganten (HSV: reuzen) op aarde. Dat zijn de befaamde helden uit het verre verleden. **5** De HEER zag dat alle mensen op aarde slecht waren: alles wat ze uitdachten was steeds even slecht. **6** Hij kreeg er spijt van dat Hij mensen had gemaakt en voelde zich diep gekwetst. **7** Ik zal de mensen die Ik geschapen heb van de aarde wegvagen, dacht Hij, en met de mensen ook het vee, de kruipende dieren en de vogels, want Ik heb er spijt van dat Ik ze heb gemaakt. **8** Alleen Noach vond bij de HEER genade. **9** Dit is de geschiedenis van Noach en zijn nakomelingen. Noach was een rechtschapen man; hij was in zijn tijd de enige die een voorbeeldig leven leidde, in nauwe verbondenheid met God. **10** Hij had drie zonen: Sem, Cham en Jafet. **11** In Noachs tijd was de aarde in Gods ogen verdorven en vol onrecht (HSV: vol met geweld). **12** Toen God zag dat de aarde door en door slecht was, dat iedereen een verderfelijk leven leidde, **13** zei hij tegen Noach: 'Ik heb besloten een einde te maken aan het leven van alle mensen, want door hen is de aarde vol onrecht. Ik ga hen vernietigen, en de aarde erbij. **14** Maak jij nu een ark van pijnboomhout. Maak daar verschillende ruimten in, en bestrijk hem vanbinnen en vanbuiten met pek.

6:1-2. De zonen van de goden en de dochters van de mensen.

Er is hier geen sprake van een mythisch verhaal over gemengde huwelijken tussen goede engelen en slechte mensen waaruit een soort van halfgoden zou zijn voortgekomen. Dergelijke mythes kwamen wel voor onder de Arabieren, Phoeniciërs, Grieken en Germanen.

De uitdrukking 'zonen/kinderen van God' wordt in de Bijbel niet alleen van engelen (Job 1:6, NBG¹), maar ook van mensen gebruikt (Deuteronomium 32:5²) en in bijzonder van vrome of gelovige mensen (Psalm 73:15³). In deze context (Genesis 4-5) verwijst 'de zonen / kinderen van God' naar de gelovigen (het geslacht van Seth) en 'de dochters van de mensen' naar de ongelovigen (het geslacht van Kaïn). De Bijbel zegt hier dat beide linies zich op de duur niet van elkaar gescheiden hielden. Zo kwamen er gemengde huwelijken tussen gelovigen en ongelovigen. Door deze huwelijksgemeenschap werd het zaad van de vrouw vermengd met het zaad van de slang. Gemengde huwelijken tussen gelovigen en ongelovigen wordt altijd in de Bijbel verboden (Deuteronomium 7:3-4⁴; 1 Korintiërs 7:39⁵; 2 Korintiërs 6:14⁶).

6:3. Op deze vermenging volgt Gods oordeel.

God zegt (in de Hebreeuwse tekst), "In hun dwalen zal mijn Geest als de bron van de menselijke geest niet voor altoos in de mensen blijven. Zij zijn vlees (zondig en sterfelijk) en aan hen zal nog 120 jaar gegeven worden (om zich te bekeren)." De 120 jaar slaat niet op de verkorting van de menselijke levensduur, want verschillende mensen na de zondvloed werden veel ouder dan 120 jaar: Noach werd 950 jaar (Genesis 9:28), Sem werd 600 jaar (Genesis 11:10-11), Abraham werd 175 jaar (Genesis 25:7), Isaäk werd 180 jaar (Genesis 35:28) en Jacob 147 jaar (Genesis 47:28). De 120 jaar is bedoeld als een tijd van uitstel voor Gods oordeel van verdelging door de zondvloed zou komen.

¹ **Job 1:6** (NBG) Op zekere dag nu kwamen de zonen Gods om zich voor de HERE te stellen, en onder hen kwam ook de satan.

² **Deuteronomium 32:4-5** ⁴ Hij is een rots, hij staat voor recht; alles wat hij doet is volmaakt. Trouw is God, rechtvaardig en zuiver, in hem is geen spoor van kwaad. ⁵ Maar zijn kinderen werden hem ontrouw: tot hun schande gaven zij hun kinschap op. Vals en trouweloos is dit volk.

³ **Psalm 73:15** Maar zou ik spreken als zij, ik pleegde verraad aan Gods kinderen!

⁴ **Deuteronomium 7:3-4** ³ Sta ook geen huwelijksverbintenissen met hen toe; sta uw dochter niet af aan een van hun zonen en zoek bij hen geen vrouw voor uw eigen zoon. ⁴ Want zij zouden uw kinderen ertoe verleiden de HEER ontrouw te worden en andere goden te dienen. Daarmee zou u zijn toorn over u afroepen en dat zou u meteen met de dood moeten bekopen.

⁵ **1 Korintiërs 7:39** Een vrouw is gebonden aan haar man zolang hij leeft, maar wanneer hij is gestorven, is ze vrij om te trouwen met wie ze wil, mits het een huwelijk is in verbondenheid met de Heer.

⁶ **2 Korintiërs 6:14** Loop niet in een en hetzelfde span met ongelovigen. Wat is de verwantschap tussen gerechtigheid en wetteloosheid? Wat heeft licht met duisternis te maken?

6:4. In die tijd waren er giganten (reuzen) op de aarde. De reuzen waren *geen halfgoden* die voortkwamen uit bovengenoemde gemengde huwelijken, want Gods oordeel treft alleen *mensen* (vers 3). Vers 4 zegt alleen dat in die tijd voor de zondvloed er ook reuzen op aarde leefden. De reuzen waren mensen met een bijzonder groot lichaam en ze worden ‘begaamde helden’ (HSV: ‘geweldenaars’) genoemd, omdat zij erg sterk waren en niet altijd op een behoorlijke manier van hun kracht gebruik maakten. Zulke reuzen bestonden ook nog na de zondvloed (Numeri 13:33⁷; Deuteronomium 1:28⁸). Goliat was 6 el en een span, d.w.z. ruim 3 meter lang (1 Samuël 17:4⁹).

6:5-7. De verdorvenheid van de mens en de spijt (berouw) van God.

De 120 jaar uitstel liep ten einde en de mensen hadden zich nog niet bekeerd. Integendeel alle mensen op aarde waren slecht en alles wat zij uitdachten was steeds even slecht. De mensheid werd niet al maar beter, maar integendeel meer en meer verdorven.

De uitdrukking: “God kreeg er spijt van dat Hij mensen had gemaakt” is een zeer sterk mensvormige wijze van spreken, want van een werkelijk berouw over zijn besluiten en daden kan bij de volmaakte God geen spraken zijn (Numeri 23:19¹⁰)! Gods eeuwige plan (raadsbesluit) sluit niet alleen bedreigingen en beloften in, maar ook het eeuwige besluit om de houding en reactie van de mens naar Hem toe in aanmerking te nemen.

‘Gods spijt (berouw) is enerzijds zijn barmhartige en genadige reactie op de bekering en onderwerping van mensen. Wanneer mensen zich bekeren (Jeremia 18:7-8¹¹; Jeremia 26:2-3,13¹²) verandert God in liefdevolle medelijden zijn aanvankelijke bedreiging om uit te rukken, te verwoesten en om te brengen en voert zijn oordeel niet uit.

Gods spijt (berouw) is anderzijds zijn heilige en rechtvaardige reactie op de voortdurende zonde en kwaad van

⁷ Numeri 13:33 We hebben daar zelfs reuzen gezien, de Enakieten. Vergeleken bij dat volk van reuzen voelden wij ons maar nietige sprinkhanen, en veel meer zullen we in hun ogen ook niet geweest zijn.’

⁸ Deuteronomium 1:28 Waar gaan we eigenlijk heen? De moed is ons in de schoenen gezonken toen onze verkenners vertelden dat de mensen daar sterker en langer zijn dan wij, dat ze in grote steden met hemelhoge versterkingen wonen en dat er zelfs reuzen leven.

⁹ 1 Samuël 17:4 Uit de gelederen van de Filistijnen trad een kampvechter naar voren, een zekere Goliat uit Gat, een man van ruim zes el lang.

¹⁰ Numeri 23:19 God is geen mens, dat hij zijn woord zou breken of terug zou komen op zijn besluit. Zou hij beloven en niet vervullen, zijn woord geven en het niet gestand doen?

¹¹ Jeremia 18:7-8 7 De ene keer zeg ik tegen een volk en een koninkrijk dat ik het zal uitrukken, verwoesten en ombrengen – 8 maar als dat volk met zijn kwalijke praktijken breekt, Dan zie ik af van het onheil waarmee ik het wilde treffen.

¹² Jeremia 26:2-3,13 2 ‘Dit zegt de HEER: Ga in de voorhof van mijn tempel staan en spreek tot allen die uit de steden van Juda zijn gekomen om mij in de tempel te vereren. Zeg hun alles wat ik je opdraag en laat niets achterwege. 3 Misschien zullen ze luisteren en met hun kwalijke praktijken breken. Dan zal ik afzien van het onheil waarmee ik hen wil treffen vanwege hun kwalijke praktijken. 13 Beter daarom uw leven en luister naar de HEER, uw God, opdat hij afziet van het onheil dat hij u heeft aangekondigd.

mensen. Wanneer mensen ongehoorzaam blijven (Jeremia 18:9-10¹³) verandert God in heilige verontwaardiging zijn besluit en voert zijn aanvankelijke belofte om op te bouwen en te planten niet uit.

De mensen die voor de zondvloed leefden hadden zich niet bekeerd en daarom gaat God over tot het wegvagen (schoonvegen) van de mensen van de aardbodem, evenals iemand zijn bord schoonveegt en daarna ondersteboven wegzet (2 Koningen 21:13¹⁴).

6:8-9. De geschiedenis van Noach

Vanaf Genesis 2:4 concentreerde de heilsgeschiedenis op *de uitbreiding* van het menselijke geslacht op de aarde.

Vanaf Genesis 6:9 concentreerde de heilsgeschiedenis op *de verdelging* van het menselijke geslacht, zodat God weer een nieuw begin kon maken met Noach.

Noach was rechtvaardig (hij hield zich aan Gods normen) en oprecht (onberispelijk, onbesproken). Hij wandelde met God, d.w.z. in een nauwe geestelijke gemeenschap met God.

6:11-12. De aarde

In Gods ogen was de aarde volkomen verdorven en vol geweld. Daarom besloot God de aarde met een zondvloed te verdelgen.

4. Het tweede bijbelgedeelte met uitleg

Genesis 9:1-17

1 Toen zegende God Noach en zijn zonen, Hij zei tegen hen: ‘Wees vruchtbaar en word talrijk en bevolk de aarde.

2 De dieren die in het wild leven, de vogels van de hemel, de dieren die op de aardbodem rondkruipen en de vissen van de zee zullen ontzag en angst voor jullie voelen – ze zijn in jullie macht. 3 Alles wat leeft en beweegt zal jullie tot voedsel dienen; dit alles geef Ik je, zoals Ik je ook de planten heb gegeven. 4 Maar vlees waarin nog leven is, waar nog bloed in zit, mag je niet eten. 5 En Ik zal genoegdoening eisen wanneer jullie eigen bloed, waarin je levenskracht schuilt, wordt vergoten; Ik eis daarvoor genoegdoening van mens en dier.

Van iedereen die zijn medemens doodt, eis Ik genoegdoening. (HSV: Voorzeker zal Ik uw bloed, dat van uw eigen zielen, opeisen; van alle dieren zal Ik het opeisen; ook van de hand van de mens van de hand van de mensen onderling, zal Ik de ziel/het leven van de mens opeisen). 6 Wie bloed van mensen vergiet, diens bloed wordt door mensen vergoten, want God heeft de mens als zijn evenbeeld

¹³ Jeremia 18:9-10 9 De andere keer zeg ik tegen een volk en een koninkrijk dat ik het zal opbouwen en planten – 10 maar luistert dat volk daarna niet naar mij en doet het wat slecht is in mijn ogen, dan zie ik af van al het goede dat ik had beloofd te doen.

¹⁴ 2 Koningen 21:13 Ik zal over Jeruzalem het meetlint van Samaria leggen en het schietlood van het koningshuis van Achab. Ik zal Jeruzalem schoonvegen zoals je een gebruikte schaal schoonveegt en daarna ondersteboven wegzet.

gemaakt. **7** Wees vruchtbaar en word talrijk, bevolk de hele aarde.’

8 Ook zei God tegen Noach en zijn zonen: **9** ‘Hierbij sluit Ik een verbond met jullie en met je nakomelingen, **10** en met alle levende wezens die bij jullie zijn: vogels, vee en wilde dieren, met alles wat uit de ark is gekomen, alle dieren op aarde. **11** Deze belofte doe Ik jullie: nooit weer zal alles wat leeft door het water van een vloed worden uitgeroeid, nooit weer zal er een zondvloed komen om de aarde te vernietigen. **12** En dit,’ zei God, ‘zal voor alle komende generaties het teken zijn van het verbond tussen mij en jullie en alle levende wezens bij jullie: **13** Ik plaats mijn boog in de wolken; die zal het teken zijn van het verbond tussen Mij en de aarde. **14** Wanneer Ik wolken samendrijf boven de aarde en in die wolken de boog zichtbaar wordt, **15** zal Ik denken aan mijn verbond met jullie en met al wat leeft, en nooit weer zal het water aanwellen tot een vloed die alles en iedereen vernietigt. **16** Als Ik de boog in de wolken zie verschijnen, zal Ik denken aan het eeuwigdurende verbond tussen God en al wat op aarde leeft. **17** Dit,’ zei God tegen Noach, ‘is het teken van het verbond dat Ik met alle levende wezens op aarde gesloten heb.’

9:1. Herhaling van Gods oorspronkelijke opdracht. Na de vernietiging van de mensheid in de zondvloed zegende God Noach en zijn zoons en gaf aan hen dezelfde opdracht als aan Adam en Eva: “Wees vruchtbaar en wordt talrijk en bevolk de aarde” (vgl. Genesis 1:28). God laat dus zijn oorspronkelijke plan om de aarde te vullen met mensen (die tevens beelddraggers van God zullen zijn) niet los.

9:2-5a. De verhouding van mens en dier. Er komt wel een wijziging in de opdracht te heersen over de vogels, dieren en vissen. De zondeval van de mens heeft ook de verhouding tussen mensen enerzijds en de vogels, dieren en vissen anderzijds verstoord: “Zij zullen ontzag en angst voor jullie voelen – ze zijn in jullie macht.” De mensen worden door de dieren bedreigd en worden soms door dieren gedood. Ten einde het gevaar van dieren te beperken legt God in de dieren een vrees voor mensen.

Ook komt er een wijziging t.o.v. de oorspronkelijke opdracht (Genesis 1:29-30). De heerschappij van de mens over de dieren sluit nu ook in dat de dieren tot voedsel voor de mens mogen dienen. De mens mag nu ook het vlees van dieren eten.

De mens heeft wel zeker dieren voor de zondvloed gedood ten einde hun huiden te gebruiken voor kleren (Genesis 3:21¹⁵) en hun vlees als offers aan God te brengen

¹⁵ **Genesis 3:21** God, de HEER, maakte voor de mens en zijn vrouw kleren van dierenvellen en trok hun die aan.

(Genesis 4:4¹⁶). Nu mogen mensen ook dieren doden om zich met het vlees ervan te voeden.

De enige beperking is dat mensen geen vlees ‘met zijn leven, zijn bloed’ mag eten. Ze mogen het lauwwarme vlees van het pas geslachte dier, van het vlees dat nog niet door het wegvloeien van het bloed bestorven is, niet eten. De Bijbel zegt uitdrukkelijk dat ‘het bloed is de ziel’ (Leviticus 17:11-14¹⁷; Deuteronomium 12:23¹⁸). Bij het doden van dieren vloeit met het bloed ook het leven weg en daarom wordt ‘het bloed’ ook ‘het leven’ genoemd. Dieren die mensen doden moeten gedood worden, want van elk dier of mens die een mens doodt, eis God genoegdoening (Exodus 21:28¹⁹).

9:5b-7. De verhouding van mens tot mens.

De doodstraf is een instelling van God: “Van iedereen die zijn medemens doodt, eis ik genoegdoening. Wie bloed van mensen vergiet, diens bloed wordt door mensen vergoten” (Exodus 21:12²⁰). De HSV zegt: God zal het “bloed, dat van uw eigen zielen (dat door dier of mens gedood wordt), opeisen”. ‘Opeisen’ betekent ‘er verantwoording en rekenschap van vragen’. God neemt het menselijk leven in bescherming zowel tegen de dieren als tegen de mens zelf. God eist het bloed (het leven) van de vermoorde mens van de moordenaar op door middel van andere mensen die de moordenaar moesten doden. Deze woorden zijn niet een blote constatering van een feit, maar *een voorschrift van God!* God treedt op als de Beschermers van het leven en ook als de Wreker van het vergoten bloed.

Het Oude Testament geeft nog niet aan hoe dit doodvonnis voltrokken moest worden. De bloedwraak werd nog steeds erkend als een wettige instelling en geoorloofd middel tot wreking van een begane moord (Numeri 35:19-21²¹; Deuteronomium 19:12²²). Het Nieuwe

¹⁶ **Genesis 4:4** Ook Abel bracht een offer; van de eerstgeborenen dieren van zijn kudde koos hij de mooiste uit. De HEER merkte Abel en zijn offer op.

¹⁷ **Leviticus 17:11-14** 11 Want het bloed is de levenskracht van een levend wezen. Ik heb het jullie gegeven om er op het altaar de verzoeningsrite mee te voltrekken, want bloed kan, als levenskracht, verzoening bewerken. 12 Daarom heb ik tegen de Israëlieten gezegd: ‘Niemand van jullie mag bloed eten, ook de vreemdelingen die bij jullie wonen niet.’ 13 En als een Israëliet of een vreemdeling die bij jullie woont wilde dieren of vogels jaagt die gegeten mogen worden, moet hij het bloed laten wegvloeien en het met droge aarde bedekken, 14 want het bloed is de levenskracht van elk levend wezen. Daarom heb ik tegen de Israëlieten gezegd: ‘Vlees met bloed erin mag je niet eten, want het bloed is de levenskracht van elk levend wezen, en ieder die ervan eet zal worden uitgestoten.’

¹⁸ **Deuteronomium 12:23** Maar wees er wel op bedacht dat u zich van het bloed onthoudt, want bloed is leven; vlees met leven erin mag u niet eten.

¹⁹ **Exodus 21:28** Wanneer een stier een man of vrouw zodanig stoot dat deze sterft, moet die stier gestenigd worden en mag het vlees ervan niet gegeten worden. De eigenaar gaat echter vrijuit.

²⁰ **Exodus 21:12** Wie een ander zodanig slaat dat deze sterft, moet ter dood gebracht worden.

²¹ **Numeri 35:19-21** 19 De bloedwreker moet hem doden zodra hij hem aantreft. 20 Als iemand een ander uit haat een duw geeft of met opzet iets naar hem gooit en de ander sterft daardoor, 21 of als iemand een

Testament schaft de bloedwraak af door de instelling dat de overheid de doodstraf moet uitvoeren (Romeinen 13:3-4²³).

Waarom nam God het leven van Kaïn die zijn broer Abel vermoorde voor de zondvloed in bescherming (Genesis 4:14-15²⁴), maar stelt de doodstraf in na de zondvloed? De rede is waarschijnlijk dat het geweld en moordlust voor de zondvloed zo erg toenam dat God de moordlust van mensen door bedreiging met de doodstraf aan banden legde. De latere wetgeving bepaalt dat onopzettelijke doodslag niet met de doodstraf gestraft mocht worden (Exodus 21:13²⁵; Deuteronomium 19:15²⁶). Hoewel Israëls burgerlijke wetten in hun oorspronkelijke vorm niet zonder meer voor christenen gelden, blijven de onderliggende beginselen daarvan wel gelden. Opzettelijke moord moet door de overheid met de doodstraf gestraft worden. De overheid mag de doodstraf niet afschaffen of buiten gebruik stellen door gratie te verlenen.

God spreekt in de eerste persoon in de eerste helft van vers 6 en er wordt over God gesproken in de derde persoon in de tweede helft van vers 6. De woorden: “Want God heeft de mens als zijn evenbeeld gemaakt” zijn waarschijnlijk van de hand van de geïnspireerde schrijver en heeft betrekking op de hele perikoop waarin Gods scheppingsverordeningen opnieuw ingesteld worden: de mens moet de aarde vullen met mensen naar Gods beeld, de aarde onderwerpen en over de dieren heersen. Ze mogen elkaar niet uitmoorden.

9:8-17 Het verbond m.b.t. het leven te beschermen en het teken daarvan.

ander uit vijandschap zo'n vuistslag geeft dat hij sterft, dan moet de dader ter dood gebracht worden. Hij is een moordenaar en de bloedwreker moet hem doden zodra hij hem vindt.

²² **Deuteronomium 19:11-12** 11 Als echter iemand een ander uit haat en met voorbedachten rade doodt, en dan naar een van die steden uitwijkt, 12 moeten de oudsten van zijn stad hem daar laten ophalen en hem aan de bloedwreker uitleveren.

²³ **Romeinen 13:3-4** 3 Wie doet wat goed is heeft van de gezagsdragers niets te vrezen, alleen wie doet wat slecht is. U wilt niets van de overheid te vrezen hebben? Doe dan wat goed is en ze zal u prijzen, 4 want ze staat in dienst van God en is er voor uw welzijn. Maar wanneer u doet wat slecht is, kunt u haar beter vrezen: ze voert het zwaard niet voor niets, want ze staat in dienst van God, en door hem die het slechte doet zijn verdiende straf te geven, toont ze Gods toorn.

²⁴ **Genesis 4:14-15** 14 U verjaagt mij nu van deze plek en ik mag u niet meer onder ogen komen, en als ik dan dolend en dwalend over de aarde moet gaan, kan iedereen die mij tegenkomt mij doden.' 15 Maar de HEER beloofde hem: 'Als iemand jou doodt, zal dat zevenmaal aan hem worden gewroken.' En hij merkte Kaïn met een teken, opdat niemand die hem tegenkwam hem zou doodslaan.

²⁵ **Exodus 21:13** Maar in het geval dat hij het niet met opzet deed en God zijn hand bestuurd, kan hij vluchten naar een plaats die ik jullie zal aanwijzen.

²⁶ **Deuteronomium 19:15** Eén enkel getuigenis dat iemand een overtreding heeft begaan of een misdrijf of wat dan ook, is niet geldig. Een aanklacht krijgt pas rechtsgeldigheid op grond van de verklaring van ten minste twee getuigen.

God belooft dat er nooit meer een zondvloed zal komen om de hele aarde te verdelgen. God geeft de regenboog als teken van zijn verbondsbelofte. Evenals God gebruikt maakt van een bestaand gebruik bij verschillende naties (de besnijdenis) als teken van zijn genadeverbond, zo maakt God gebruik van de bestaande regenboog als teken van dit scheppingsverbond.

Hoe de gewijde schrijver *de lengte* van de zondvloed berekend heeft is niet te achterhalen. Ook wat de gewijde schrijvers zeggen over *de uitgebreidheid* van de zondvloed (over de hele aardbol of over dat deel van de aarde waarheen mens en dier zich verspreid hadden) (Genesis 6:17; 7:4) kan niet met zekerheid weergegeven worden (Vgl. soortgelijke uitdrukkingen in 1 Koningen 4:34; Jeremia 34:1; Daniël 2:39; 1 Samuël 17:46 en Romeinen 10:18). Aangezien de bijbelse genealogische periode tussen de zondvloed en Abraham alleen maar 292 jaar is, maar de aan ons bekende geschiedenis van Babel en Egypte tot 3000 v.C. terugreikt kan ook *het tijdstip* van de zondvloed niet d.m.v. de genealogie in de Bijbel berekend worden.

5. Het derde bijbelgedeelte met uitleg

Genesis 11:1-9

1 Ooit werd er op de hele aarde één enkele taal gesproken. 2 Toen de mensen in oostelijke richting trokken, kwamen ze in Sinear bij een vlakte, en daar vestigden ze zich. 3 Ze zeiden tegen elkaar: 'Laten we van klei blokken vormen en die goed bakken in het vuur.' De kleiblokken gebruikten ze als stenen, en aardpek als specie. 4 Ze zeiden: 'Laten we een stad bouwen met een toren die tot in de hemel reikt. Dat zal ons beroemd maken, en dan zullen we niet over de hele aarde verspreid raken.' 5 Maar toen daalde de HEER af om te kijken naar de stad en de toren die de mensen aan het bouwen waren. 6 Dit is één volk en ze spreken allemaal een en dezelfde taal, dacht de HEER, en wat ze nu doen is nog maar het begin. Alles wat ze verder nog van plan zijn, ligt nu binnen hun bereik. 7 Laten Wij naar hen toe gaan en spraakverwarring onder hen teweegbrengen, zodat ze elkaar niet meer verstaan. 8 De HEER verspreidde hen van daar over de hele aarde, en de bouw van de stad werd gestaakt. 9 Zo komt het dat die stad Babel heet, want daar bracht de HEER verwarring in de taal die op de hele aarde gesproken werd, en van daar verspreidde hij de mensen over de hele aarde.

11:1-9. De torenbouw van Babel.

Genesis 11:1-9 is een uitbreiding van Genesis 10:25.

11:4. De toren van Babel.

“Een toren die tot in de hemel reikt”. Een toren die kan dienen om de weg naar de stad terug te vinden. De hoogte werd vanuit het oogpunt van mensen uit die tijd beschreven. Zij verzetten zich tegen Gods uitdrukkelijke bevel voor en na de grote vloed de aarde met mensen te

vullen (Genesis 1:28²⁷ en 9:1²⁸). Ze kozen ervoor op één hoop te blijven leven in plaats van zich over de aarde te verspreiden. De bouw van een grote stad met een hoge toren was dus zondig en rebellie tegen God. De mensen wilden naam maken voor zichzelf, d.w.z., als God zijn, dezelfde zonde als in Genesis 3:5²⁹.

Het streven van de natuurlijke mens is naar onafhankelijkheid van God. Het streven van de mens is ook naar éénheid van taal en volk, omdat alleen éénheid van taal en volk de mensen in staat stelt om hun antigoddelijke werkzaamheden voort te zetten en alle vormen van kwaad die ze bedenken uit te voeren.

Maar God zorgt ervoor dat zijn plan door niets en niemand verijdeld wordt! God treedt op in de geschiedenis van de mensen om zijn plan en bedoelingen uit te voeren! In Babel veroorzaakte Hij een spraakverwarring en verstrooide de mensen over de hele aarde.

11:5. God grijpt in.

“Toen daalde de HEER af om te kijken naar de stad en de toren”. ‘Gods neerdalen’ is een menselijke wijze van spreken en houdt in dat God Zich ging bemoeien met wat mensen aan het doen waren. God is alomtegenwoordig en hoeft niet naar een bepaalde plaats te gaan om daar handelend op te treden. De bedoeling van deze uitdrukking is dat God op een specifieke plaats gaat ingrijpen in de menselijke geschiedenis!

Gods ingrijpen is een straf op hun ongehoorzaamheid, want God had de mensen de opdracht gegeven de aarde te bevolken. Gods ingrijpen is tegelijk een daad van ontferming, want God laat niet toe dat het moedwillig verzet tegen Hem maar steeds verder degenerereert. Gods ingrijpen in de geschiedenis bewijst dat God zijn plan en bedoelingen met de wereld en de mensen uiteindelijk zal bereiken!

11:6. Het streven van de mens wordt aan banden gelegd. “Alles wat ze verder nog van plan zijn, ligt nu binnen hun bereik”. De eenheid van taal maakte eenheid van overleg en eenheid van handelen bij mensen mogelijk.

Toen God aan mensen vele nieuwe talen gaf, werden hun anti-goddelijke werkzaamheden lam geslagen. Als hun eerste anti-goddelijk project zou slagen, dan zouden ze gaan denken dat ze alles konden doen. Het was een daad van Gods liefde dat hij niet toeliet dat de mensen verder op een weg van moedwillig verzet tegen Hem voortgingen.

11:7. Het wezen van God.

“Laten Wij naar hen toe gaan (HSV: laten Wij neerdalen)”. Wanneer God in het Oude Testament over Zichzelf spreekt als ‘Ons’, dan blijkt dat God in de éénheid van zijn goddelijke wezen een meervoudige onderscheiding heeft (vgl. Genesis 1:26³⁰; 3:22³¹; Matteüs 28:19³²).

Wereldgeschiedenis en heilsgeschiedenis.

De algemene periode van de geschiedenis van Gods openbaring eindigt met Genesis 11:26. De bijzondere periode van de geschiedenis van Gods openbaring begint met Genesis 11:27. Genesis 1:1 tot 11:26 bevat Gods openbaring met betrekking tot de hele mensheid en haar geschiedenis. Genesis 11:27 tot het einde van het Oude Testament bevat Gods openbaring met betrekking tot Gods volk en haar geschiedenis.

Het Oude Testament openbaart de voortgang van Gods heilsgeschiedenis te midden van de wereldgeschiedenis – de voortgang van Gods belofte van verlossing te midden van de zonde in de wereld. Het doet dat ook vanaf Sem (de derde zoon van Noach) tot Abram. Door Abram gaat God zijn oorspronkelijke belofte in Genesis 3:15 voortzetten!

VII. GEBED (8 min.)

Bid met elkaar als antwoord op wat God zegt. Laat iedereen in de kring om de beurt (in één of twee zinnen) naar God toe reageren op wat hij in deze bijeenkomst van Hem leerde.

Bid met elkaar voor elkaar (Romeinen 15:30) en voor anderen (Kolossen 4:12).

VIII. VOLGENDE BIJeenKOMST (2 min.)

Deel de voorbereiding en de studie voor de volgende keer uit.

²⁷ **Genesis 1:28** Hij zegende hen en zei tegen hen: ‘Wees vruchtbaar en word talrijk, bevolk de aarde en breng haar onder je gezag; heers over de vissen van de zee, over de vogels van de hemel en over alle dieren die op de aarde rondkruipen.’

²⁸ **Genesis 9:1** Toen zegende God Noach en zijn zonen, hij zei tegen hen: ‘Wees vruchtbaar en word talrijk en bevolk de aarde.’

²⁹ **Genesis 3:5** ‘Integendeel, God weet dat jullie de ogen zullen opengaan zodra je daarvan eet, dat jullie dan als goden (NBG: ‘als God’) zullen zijn en kennis zullen hebben van goed en kwaad.’

³⁰ **Genesis 1:26** God zei: ‘Laten wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken; zij moeten heerschappij voeren over de vissen van de zee en de vogels van de hemel, over het vee, over de hele aarde en over alles wat daarop rondkruipt.’

³¹ **Genesis 3:22** Toen dacht God, de HEER: Nu is de mens aan ons gelijk geworden, nu heeft hij kennis van goed en kwaad. Nu wil ik voorkomen dat hij ook vruchten van de levensboom plukt, want als hij die zou eten, zou hij eeuwig leven.

³² **Matteüs 28:19** Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de (éne) naam (enkelvoud) van de Vader en de Zoon en de heilige Geest.